

Đây là cu c ph ng v n đi n tho i gi a T ng Th ng, phóng viên đài Truy n Hình SBTN (Hoa K) và n LS Lê Th Công Nhân,

sau khi cô đ c phóng thích ra kh i nhà tù Vi t c ng vào Th B y ngày 6 tháng 3, 2010. Cô Công Nhân s ti p t c b qu n thúc t i gia (qu n ch) thêm 3 năm n a.

Ba câu h i c a SBTN: Cô có c m t ng th nào? T i sao M đón mà cô b công an áp gi i? Cô có nh n nh gi cho đ ng bào Vi t Nam h i ngo i?

Phát bi u ng n c a Lu t s Lê Th Công Nhân:

-- Tôi r t là m t, đi m t ch ng đ ng xa, t tr a hôm qua ch a ăn m t cái gì c ! Trong tù thì tôi không ăn chi u, xong r i sáng nay nghĩ là ng i ta th tôi v s m, nh ng mà đ n 11:15 phút tr a ng i ta m i th tôi ra kh i nhà tù, đ mà công an áp gi i đ a v v t n Hà N i. Trên đ ng đi thì cũng không ăn u ng gì c !

-- Th c ra r t khó đ mà nói chuy n v i h . Tôi cũng ch nói r ng: bao gi th tôi ra? Sao mà giam ng i lâu th này? B t đi lúc 9 gi sáng, bây gi v t quá gi r i sao không th ra? M tôi đang đón tôi, đ i tôi ngo ài. Thì h b o là: chúng tôi ph i đ a ch v theo đúng v i pháp lu t, ch ch ng ph i chúng tôi ti c gì. B i vì ch còn 3 năm qu n ch , qu n thúc đ y! Đ y h nói th thôi.

-- Xe c a công an vào đ n t n khu giam, đ i ngay ngoài c ng khu giam luôn, ch không ph i barrier c ng s t. T khu giam ra đ n barrier đ n h n m t cây s . Có r t nhi u con đ ng đ vào nhà tù đ y. H đ a tôi đi ra cái c ng sau, c ng c a đ ng h u nào đó, gi a cánh đ ng r t

là người c người. Tôi không thấy nào như trước. Có lẽ họ không muốn tôi có ngày về cũng như như người tù bình thường khác.

-- Tôi biết như n như gì ch? Tôi v a v, tôi cảm thấy nó như một cơn mưa khi p (nghe n i, khóc). Giờ phút này ch a biết nghĩ trước là như n như một đi u gì c. Tôi chỉ thấy r ng khi mà công an c a bên nghi p v, Hà n i vào phòng v n tôi lúc mà tôi đang ở tù Thanh Hóa, thì họ có nói một câu r ng: Ch có thấy r ng ch đã th t b i ch a? Ch có thấy r ng cuộc đi r ng ch d dang không? Họ nói r t là nhi u, như ng mà tôi b n t ng v hai câu nói đ y.

-- Tôi cũng tr i họ, và tôi cũng muốn coi đó là i như n c a tôi v i c ng đ ng ng i Việt h i người. Đó là: Tôi thấy r ng tôi không thành công, tôi ch a thành công, và tôi thấy m i th cũng th t s là d dang! Như ng mà là vì, tôi chỉ có thể làm (nghe n i) cái phần c a tôi, như ng tôi không thể nào làm trước cái phần c a 90 triệu người Việt Nam khác! Và n u như cái lý t ng c a tôi có th t b i, thì tôi nghĩ r ng đó là đi u cũng đúng.

-- N u đ n giờ này, m i th đ u d dang, thì ch c cũng không c n phải nói nhi u, thì các anh ch và m i người cũng biết công việc và t t các khía c nh khác c a đi s ng. Như ng mà dù việc có như thế nào đi chăng n a, thì tôi nghĩ r ng tôi đã có như ng việc làm, và có như ng giây phút mà tôi cảm thấy mình th t s là t do: đó là khi tôi s ng theo lý t ng c a tôi!

-- R t may là sau 3 năm người sau song s t nhà tù, tôi thấy cái lý t ng đó không sai. Không sai! Như ng có thể là c cuộc đi c a tôi s không thể thành công v i cái lý t ng đó. Như ng mà đi v i tôi, đi u đó không phải là đi u quá quan trọng! Đ y, như tôi nói v i anh, người Việt Nam mình có 90 triệu người, 87 triệu ở trong nước và khoảng 3 triệu ở nước ngoài, và tôi chỉ là một phần trong 90 triệu đó mà thôi.

-- Tôi không bao giờ hoang t ng hay kêu ng o v b n thân mình. Tôi nghĩ r ng v i như ng gì tôi đã làm, thì có lẽ họ n c như ng gì mà cá nhân tôi trong cái t i dân s này có thể làm trước. Đó là đã quá s c c a tôi r i! Như ng ch c ch n là tôi s không t b ! Còn tiếp t c như thế nào, đ n m c đ nào, thì qu th c đ n giờ phút này tôi không có tâm trí nào đ nghĩ đ n như ng cái chuyện đó h t.

-- Tôi th t s bây giờ r t là mệt! Lúc xuống xe thì tôi đã b ngã, mà công an nó cũng không k p đ. Đi u óc tôi hi n giờ ch đ t nh th c đ v. Ch mong trước v v i gia đình. Qu th c tôi

Mãn hân tù, LS Lê Thị Công Nhân đã về tới nhà

Tác Giả: Táng Tháng/ SBTN

Thứ Bảy, 06 Tháng 3 Năm 2010 12:00

---

không nghĩ gì đến công việc gì ngay bây giờ cả (LTCN).

Phát biểu của Mẹ của Luật sư Lê Thị Công Nhân, bà Trần Thị Lệ

-- Ngái mẹ thì hân ai hân, đi về đi về a con thân yêu của mình đã được ra khỏi nhà giam để trở về với cuộc sống gia đình, tất nhiên niềm vui cũng rất là lớn. Nhưng mà cũng có thể nói rằng không phải là trở về nữa. Để tất nhiên phải có niềm dân chủ, và nhân quyền được tôn trọng. Nhưng người dân Việt Nam phải được hưởng tất cả các điều đó như là tất cả các nước khác. Lúc đó thì mới thật sự là hạnh phúc.

Đá nghe âm thanh cuộc phỏng vấn LS Lê Thị Công Nhân và mẹ của cô,

xin [**BáM VÀO ĐÂY**](#)